

NEDĚLNÍK ADAMA B. BARTOŠE (148) POUČENÍ ZE SLOVENSKÉHO VÝVOJE

infokuryr.cz/n/2023/10/05/nedelnik-adama-b-bartose-148-pouceni-ze-slovenskeho-vyvoje

kuryr

5. října 2023

Už v neděli mi bylo jasné, že svůj nedělník budu muset věnovat slovenským volbám. Nechával jsem si ale určitý odstup, abych nereagoval bezprostředně.

V první řadě se sluší vítězi voleb, Robertu Ficovi, pográtulovat. Jeho strana není alternativou, ale je to jakýsi rozumný proud slovenské politiky – ani bláznivá progresivní levice, ani nacionalistická pravice. Je to klasická levice, která se snaží získat národně orientované voliče. Zlomyslné řeči českých médií o tom, že Robert Fico je nacionalista, jsou směšné. Je to sociální demokrat starého stříhu, který jen pochopil zoufalé pocity voličů a jede na vlně určité politiky. Podobně se o to u nás snažil Andrej Babiš před prezidentskými volbami, ale na to, aby změnil americké plány, tento Slovák u nás neměl – respektive, nebylo mu dáno. Fico měl více štěstí – nebo

odvahy, umu, jak to nazveme. Zažil si toho hodně, svůj návrat si odpracoval, v poslední době má rozumné názory – budiž mu to přáno.

V každém případě je to pro Slovensko dobrá zpráva, i když zároveň víme, že nic se neděje náhodou. Dost možná to může být skrytý cíl – Američanům podpora V4 (a potažmo Trojmoří) vyhovuje, současná vláda byla zdiskreditována a prezidentka rovněž (proto nebude znovu kandidovat), takže k nějaké změně dojít muselo. Až v příštích týdnech a měsících uvidíme, jak velká ta změna bude – zda to, co se uplynulý víkend na Slovensku událo, byl skutečně malý velký zázrak, nebo součást plánu. A pokud je to skutečně malý zázrak a Američanům se jen něco nepovedlo, pak bude potřeba ještě další zázrak, aby se podařilo vládu sestavit, protože to nebude nikterak jednoduché. Zázrak pod Tatrami může být uhašen a zadušen nepřejícností, intrikami a okopáváním kotníků – Čaputové pouze čtrnáctidenní termín, do kterého má Fico vládu sestavit, je dost šibeniční a hraničí právě s výše jmenovaným.

A i kdyby neplatilo nic z toho, co jsem napsal a já se mýlil, – tedy, kdyby zvolení Fica nebylo v plánu Američanů a Američané v osobě Čaputky nekladli Ficovi v sestavení vlády potíže – pak je tu ještě (zdaleka ne poslední) obava, aby si Američané Fica „nechočili“ v roli staronového premiéra – tedy tím, že ho nechají vládnout (a on vládnout chce a motivaci má silnou), ale donutí ho zároveň dělat ústupky, minimálně ty, které budou vynucené jeho koaličními partnery. Je totiž jisté, že v něčem i on bude muset ustoupit. Ale nechme už toho, nemá smysl předvídat a prognózovat...

Bez komentáře nemohu nechat ani propad LSNS a Republiky. Dalo by se říci, že to vypadá, jako kdyby měla Republika odčerpat hlasy LSNS. Zda za to měla slíbeno, že se do Parlamentu dostane (a slib nebyl dodržen) a nebo zda byla srozuměna s tím, že pouze sehraje tuto úlohu (bez příslibu zisku parlamentních křesel, tedy za jinou úlitbu), nebo zda to dokonce bylo tak, že tam žádný zlý úmysl nebyl a vlastenci se pouze (jak je jejich zvykem) poprali mezi sebou, to asi

nerozsoudíme. Jisté ale je, že když se někdo, kdo se na slávě jiného dostane do Parlamentu, rozhodne „trhnout“ a hrát na sebe, může to před volbami vypadat (na základě prefabrikovaných průzkumů) jakkoli slibně, ale u voleb přichází vystřízlivění. Zrada bývá voliči potrestána. Uhrík a Mazurek skvěle mluví, ale pokud se snažili nahradit Kotlebu, charakterově na tom asi nejsou nejlépe a není tedy škoda, že budou ve slovenském parlamentu chybět. Bohužel, kvůli nim tam bude chybět i Kotleba...

Takto to dopadá, když se vlastenecké scéna hádá a štěpí. Jedna frakce chce druhou vytrestat a přitom se vyzmizíkují zároveň. Jistě – z dlouhodobého hlediska má Republika šanci – o tolik větší, o kolik byl její zisk větší než zisk LSNS. Ale v parlamentu chtěla být – a nebude. A LSNS taktéž. Jejich roli převezme Danko. Nejsem znalec slovenské scény, takže nedokážu posoudit, co to znamená. Dovolím si ale varovat před tím, aby něco podobného nepotkalo českou vlasteneckou scénu při příštích důležitých volbách. Myslím si, po zkušenostech, které jsem učinil, že je dobré se spojovat a ne štěpit.

Rajchl utekl z Trikolóry, štípl se a založil si vlastní stranu. Zároveň chce převzít voliče Okamury. Na levici také dochází k štěpení, drobení, vylučování. Komunistka Skála chce založit vlastní stranu, bývalá sociální demokratka chce založit vlastní stranu a tak dále. Viděli jsme to i před pár lety – Volný se trhl od SPD, ale bez SPD (za kterou se do Parlamentu dostal) se tam sám nedostal. A příkladů by se našlo více – například příkladů před volbami v průzkumech preferovaných stran, které po volbách zplakaly nad výdělkem. Realisté, Příklad apod. Často to vypadá, jakoby tyto „nové“ strany existovaly pouze za tím účelem, aby někomu odebraly hlasy – a nic víc se od nich nečeká...

Abych ale jen nekritizoval druhé. Sám jsem byl kdysi přesvědčen o naší výlučnosti – tedy, že my to „urveme“. Jak naivní jsem byl. Byl jsem ochoten i intrikovat proti jiným vlasteneckým stranám, abych jim převzal voliče. Samozřejmě, že to nedopadlo. Dnes se tomu nedivím. Byla to špatná cesta. Lepší cesta je spojovat se. O to se

snažíme – založili jsme platformu Za vystoupení ČR z EU a NATO a jsou tam strany, které se vzájemně v minulosti „nemusely“ nebo dokonce až nesnášely – Sládkovi Republikáni a DSSS, DSSS a ND. S těmito „pravicovými stranami“ jde levicová ANS a nejspíše i středoví Rozumní. Čili široká koalice k Bruselu kritických stran – od těch k Bruselu vyloženě nesmířlivých (jako jsme například my či DSSS) až po ty, které Brusel spíše jen kritizují. Jinak to ale nejde, když chcete mít širokou koalici.

Slovenský příklad ukázal, že když jdou vlastenecké strany proti sobě, nedostane se tam ani jedna. A to už teď nechceme riskovat...

Národu zdar!

Adam B. Bartoš

předseda Národní demokracie

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
